

Desková hra: 1. Světová válka

Pravidla hry

- Prostřednictvím deníku Jerome Seynhaeve, mladého muže z Koolskampu, poznáte první světovou válku a konkrétněji život na frontě.
- Kostky na desce vás vyzývají, abyste přemýšleli o válce v dnešních dnech, ale můžete se také rozhodnout, že budete házet znovu. Tyto návrhy naleznete v příloze.
- První hráč, který hodí šestku, zahajuje hru.
- Hra se hraje ve směru hodinových ručiček.

políčko	obrázek	Co je třeba udělat:
1	Do války	Začněte.
2	V běhu.	Máte zpoždění způsobené velkým proudem hladových a vyčerpaných uprchlíků. Vraťte se zpět o 3 políčka.
4	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartičkách.
5	Váš přístřešek nebo útočiště.	Váš přístřešek nebo útočiště byly zničeny bombardováním a potřebují opravu. Jděte zpět na políčko 3.
6	"Passerellen" nebo dřevěné lávky.	Dostanete po lávce přes vodu a rychle přejdete na políčko 12.
9	'Vaderlandertjes' nebo pytle s pískem.	Jeden z jutových pytlů, které používáte na písek se roztrhnul. Vraťte se na políčko 8.
13	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartách.
14	Úkryt.	Přežili jste tři dny na první linii, necelých 20 metrů od německých pozic. Jděte si okamžitě odpočinout na políčko 16.
18	Plynový útok!	Zapomněli jste vaši plynovou masku. Vraťte se o dvě políčka zpět.
19	Kasárna.	Odpočíváte v kavárně v kasárnách. Jednou nehážete.
23	Zranění.	Jste zraněni a evakuováni Červeným křížem. Vraťte se o dvě políčka zpět.
26	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartách.
27	Vlámové a Valóni.	Mluvíte francouzsky, to vám přinese výhody u nadřízeného. Výhoda dvou políček.
31	Bombový kráter.	Váš postup je zpožděn bombovým kráterem.

		Čekejte na pomoc spoluhráče a nechte ho projít jako prvního.
32	Zpověď.	Najdete si čas na zpověď. Všechny vaše hříchy vám jsou odpuštěny. Můžete postoupit o jedno políčko.
35	Spánek.	Usnuli jste na slamníku z čerstvé slámy. Jednou neházíte.
36	Bomba v umývárkách.	Letadla shazovala bomby na váš tábor, zatímco jste se myli. Na poslední chvíli jste se stihli schovat do krytu. Jděte o dvě políčka dopředu.
37	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartách.
41	Život na frontě.	Najíte se v pojízdne kuchyni s komínem a na kolečkách. Postupte o dvě políčka vpřed.
42	Bludiště.	Úplně se ztratíte v bludišti zákopů. Vraťte se na políčko 39.
44	Sektor Diksmuide.	Jste uvolněni z vašich povinností a můžete se vrátit na čtvrtou linii. Postupte o dvě políčka.
47	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartách.
50	Smrtící šrapnel.	Jste vážně zraněn letícím šrapnele. Vraťte se o dvě políčka zpět.
52	Válečný vězeň.	Jste zajati, ale podaří se vám uniknout za pomoci jiného hráče. Nechte jednoho hráče projít.
53	Kostka.	Házejte znovu nebo diskutujte o jednom z návrhů na kartách.
54	Dopis z domova.	Dostali jste propašovaný dopis od své matky, který byl propašován přes neutrální Nizozemí. Postupte o dvě políčka.
58	Ve vodě.	Uklouzli jste na jedné z dřevěných lávek a spadli jste do vody. Vraťte se o dvě políčka zpět a oblékněte si suché oblečení.
59	Zabit v akci.	Padli jste ve válce. Nevracejte se na start. Hra pro vás skončila.
63	Příměří.	Hodte správné číslo, abyste mohli jít na večírek a slavit. Pokud hodíte moc, ustupte pár kroků. .

Desková hra: První světová válka

Dne 13. dubna 2013 našla Velká Británie důkazy, že chemické zbraně byly používány v Sýrii. Němci byli první, kdo používali plynný chlor, dne 22. dubna 1915. Tato forma válčení je strašná a neměla by být povolena.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Desková hra: První světová válka

Když je vám 18 let, jako je Jeromovi, jste dokonale schopni rozhodnout se, zda chcete jít do zákopů nebo ne. Stejně jako dnešní 18letý muž by měl mít možnost jít a bojovat v Sýrii.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Desková hra: První světová válka

Na počátku první světové války se dostal do pohybu masivní proud uprchlíků. Dnes se lidé ze Sýrie snaží uniknout občanské válce. Nicméně, mezi uprchlíky dnes a tehdy neexistuje žádná podobnost.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Desková hra: První světová válka

Kathy Janssens, porodní asistentka s "Medecins sans frontières", se pokusila pomoci ženám v nemocnici v Sýrii s omezenými prostředky, které měla.

Byla velmi frustrována tím, že malé děti, které byly přivedeny do nemocnice, už zemřely nebo byly vážně zraněny.

Naštěstí v první světové válce nebyly žádné nevinné oběti.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Desková hra: První světová válka

V době války má nedostatek potravin vliv jak na vojáky, tak na civilisty. Rebelové v Sýrii dostávají potravinovou pomoc, ale žádné zbraně. To je škoda, protože nikdy tak nebudou schopni sesadit diktátora, jako je prezident Assad.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Desková hra: První světová válka

Solidarita je důležitá v době války.

Belgičtí uprchlíci byli masově přijati v sousedních zemích v roce 1914.

Akce "Sýrie 12-12" vám dává příležitost skutečně udělat něco, co by pomohlo lidem.

Správné nebo špatné? Pravda nebo lež?

Jaký je váš názor?

Deník mého života jako uprchlíka a vojáka

Jerome Seynhaeve

Políčko 1	Válka. Jeromeho denník.
<p>...teplé letní noci 4. srpna 1914 bylo ticho rušeno vyzváněním církevních zvonů. Zúřivý zvuk alarmu zazněl nad lesy a poli. Psi štěkali a kohouti kokrhali, jako by věděli o významném nebezpečí. Všechny domácnosti se probudily: "Jaká hrozná věc, jsme ve válce..."</p> <p>Jenom slunce se o válku nestaralo. Zemědělci zůstali na polích, vozy nejezdily sklízet, koně zůstávaly ve stájích. Nikdo na práci nepomyslel. Všichni spěchali směrem k vesnici nebo stáli a mluvili v ulicích. Ženy vzaly své manžele a syny, kteří dostali povolávací rozkazy na nádraží. Synové dostali od matek poslední požehnání nebo polibek. Plačící ženy si stěžovaly, že jejich manželi museli jít. Plačící děti žádaly otce, aby jim na čele udělali křížek, naposledy...</p>	

Políčko 2	Na pochodu k Veurne. Jeromeho deník.
<p>..v Pervijse jsme se vydali na cestu Veurne. Na velké cestě Diksmuide - Veurne byla spousta lidí. Kam oko dohlédlo, neviděli jsme nic jiného než uprchlíky a vojáky: otcové s kočárky; ženy s dětmi v náručí; muži těžce naloženi s těžkým nákladem; ženy se třemi, čtyřmi nebo více dětmi, které je tahají za sukně; chlapci s taškami na zádech; mládež s vozíky s nemocnými nebo staršími příbuznými; kněz nesoucí velké cestovní tašky; jeptišky s celou školou sirotků, sestry se staršími muži a ženami...</p> <p>Tato masa postupovala pomalu a ve velkém chaosu k Veurne. Mezi mnoha desítkami tisíc uprchlíků pomalu postupovala řada vojáků, vozidel a kanovníků na cestě na frontu.</p> <p>Nikdo nepřemýšlel o odpočinku navzdory těžké únavě. Hlad, bolest a strach vedly lidi. Všichni chtěli uniknout hrozbě na východě. Z tohoto směru přerušili ticho kanovníci. Velký požár vzplál na východním horizontu. Každou chvíli jsme se otočili a dívali se tímto směrem. Zeptali jsme se třesoucími hlasy: "Co by se s námi stalo?"</p> <p>Ve Veurně stáli uprchlíci tak blízko u sebe, že bylo téměř nemožné pokračovat. Mnozí z nich nevěděli, co by měli dělat: počkat zde, co přijde nebo se přesunout do Francie. Byli jsme odhodláni pokračovat v naší cestě. To je důvod, proč jsme museli projít těmito houpavými masami. Podařilo se nám projít městem a dostat se na cestu do Adinkerke...</p>	

Políčko 5	Abris. Jeromeho deník.
<p>..byla půlnoc, když jsme se dostali k druhému linii. O pár minut později jsme byli v "úkrytu" nebo útulku. Abychom se dostali dovnitř, museli jsme procházet rukama a koleny blátem. Nemohli jsme normálně stát.</p> <p>Každý úkryt měl dva otvory, před kterými visel vak nebo klobouk. Naše místo na spaní bylo opravdu strašidelné. Sláma byla plná vši a zápach byl nechutný.</p> <p>Bylo zakázáno opouštění zbytečně během dne, ale kanony vytvořily díru a my jsme chtěli vidět Diksmuide, to bylo pouhých 400 metrů od nás. Z ubohého města zbyla jen hromada trosek...</p>	

Políčko 6	'Passerellen' nebo dřevěné lávky. Dopis od Reného bratrovi Jeromovi.
<p>.. tak jsme postupovali, až jsme se dostali k dřevěné lávce. Tyto "passerellen" jsou chodníky o průměru 75 cm. Malá prkna leží čtvercově na dvou velkých a mezi nimi je 5 cm mezera.</p> <p>Passerellen jsou všude, přes pole, pastviny a vodu. Musíte obezřetně našlapovat, protože některá prkna jsou rozbitá a je snadné, aby vaše nohy uvízly. Na některých místech se střílí a tam jsou velké krátery. Je z nich velmi obtížné vylézt, když do nich spadnete.</p>	

Políčko 9	'Vaderlandertjes' nebo pytle s pískem a jiná práce na frontě. Jeromeho deník.
<p>.. když kompanie měla pracovat během noční směny na frontě, bylo to skoro horší než v první linii. Měli jsme hrozné spousty raněných. Museli jsme zaplnit otvory, které narušovali obranu. Postavili jsme passerelly a vykopali kanály, které vedly vodu. Také jsme museli natahovat ostnatý drát. To byla velmi nebezpečná práce. Často jsme museli běžet pryč, jakmile Němci slyšeli, že pracujeme. Kulky létaly kolem uší. Nad našimi hlavami často proletěla nálož ručních granátů a museli jsme se plazit zpět po rukách a kolenou směrem k základně ...</p>	

Políčko 14	Bombardování na řece Ijzer. Jeromeho deník.
<p>.. naše kompanie šla do první linie, přímo před městem Diksmuide. Němci byli necelých 30 metrů před řekou Ijzer. První noc jsme čekali dvě dlouhé hodiny. Bylo to strašné bombardování. V určitých okamžicích se zdálo, jako by byla celá přední linie zapálená. Nikdo se nemohl vrátit do úkrytu, protože bylo pravděpodobné, že ho Němci napadnou. Bylo to hrozné, když jsme se dívali na torpédo, které spadlo do řeky Ijzer a přelila se přes nás voda. Když Němci pálili, všichni jsme se té vody napili. Jako zázrakem nebyl nikdo mrtvý nebo zraněný. Po třech dnech jsme měli dovoleno odpočívat v táboře u Verdunu ...</p>	

Políčko 18	Plynový útok v zákopech. Jeromeho deník.
<p>... naše linie byla napadena. Granáty poletovaly kolem našeho úkrytu. Byli jsme obklopeni temnotou. Několikrát jsme neúspěšně zkoušeli rozsvítit. Úkryt se třásl stálými výbuchy bomb a granátů. Kdyby na něj dopadl granát, určitě bychom byli rozdrnceni nebo pohřbeni živí pod troskami. Za méně než deset minut byl úkryt plný kouře. Cítili jsme se, že se dusíme. Najednou jsme uslyšeli poplach. Všichni si vzali plynovou masku. Němci na nás zaútočili plynem. Bombardování bylo v plném proudu. Hluk kanonů, výbuchy bomb, torpéd a granátů se ozývaly vzduchem. Celá fronta byla zakryta kouřem, prachem a plynem a naše linie zmizela v naprosté tmě. Všichni se báli ... Nosičové neustále rychle projížděli, aby pomáhali raněným. Útok se po dvou a půl hodinách náhle zastavil a všechno zase ztichlo. Sirény dali znamení, že všechno nebezpečí plynů skončilo. Vzali jsme plynové masky a vylezli ven, abychom zhodnotili poškození způsobená bombardováním ...</p>	

Políčko 19	Kasárna. Dopis od Reného Jeromovi.
<p>... je neuvěřitelné, jak se mohou věci v tak krátké době změnit. Když jsme šli z Ijzer do Duinkerke v roce 1914, region byl sotva obydlený. Nyní se celý region za frontou chová jako město. Všude jsou kasárna. Většina z nich je osídlena vojáky, ale je tu i spousta uprchlíků ...</p>	

Políčko 18	Zranění. Jeromeho deník.
<p>... 2. dubna šla naše kompanie tři dny do první linie. Bylo příjemné ráno. Slunce svítilo jasně a rozdávalo příjemné teplo. Všichni jsme tiše spali v našem úkrytu. Najednou jsme slyšeli houfnice pálicí na německou stranu, a tak jsme šli podívat, co se stalo. Bylo smrtelné ticho. Zůstali jsme a poslouchali hluboce pohnutí, jako by se mělo něco zvláštního stát. Najednou jsme viděli ženu, která se objevila na německé straně, oblečená v bílém. Po ní přišel voják s velkou vlajkou Červeného kříže. Za nimi lékař a další voják nesoucí nosítka. Zastavili se v půli cesty "No-man's-land", prostoru mezi německou linií a naší. Žena a doktor poklekli. Po deseti minutách se opět zvedli, nesli raněného nebo mrtvého muže. Opatrně ho spustili na nosítkách. Otočili se všichni čtyři k naší linii, aby nás pozdravili. Poté opatrně vzali nosítka a vrátili se do své linie. Znovu se ozvaly houfnice. Všechno opět ztichlo a vrátili jsme se do našeho úkrytu zaujati tím, co jsme viděli ...</p>	

Políčko 27	Vlámové a Valoni. Dopis od Reného Jeromovi.
<p>.. Už jsem cestoval hodně od té doby, co jsem tady. Všude, kam jdete, v obchodech nebo hospůdkách, ... jste osloveni ve vlámštině. V kasárnách, na cvičišti a v jídelně uslyšíte vlámštinu. Tady ještě není mnoho Valonců. Mnoho důstojníků říká: "Valonové sem neprijdou. Není to pro ně dobré. Preferují méně nebezpečné práce." Myslím, že by to mohlo být v pořádku. Za frontou, mimo dosah německých kánonů, je osm z deseti pracovních míst obsazeno valonskými vojáky ...</p>	

Políčko 31	Bombový kráter. Jeromeho deník.
<p>.. museli jsme projít blátem, vodou, bombovými krátery a ostnatým drátem. Německé kulometry byly nejhorší ze všech, pravidelně pokrývaly oblast kulkami. Vycházeli jsme z naší linie ve skupinách deseti mužů. To se často stávalo v noci a nikdo neměl právo mluvit. Vzali jsme něco, s čím bychom zůstali spolu: vzali jsme dlouhé lano, které jsme všichni drželi. Když někdo narazil do kráteru bomby, cítili jsme to a vytáhli ho po laně. Tak jsme tomu ubožákovi mohli pomoci. Úplně mokřý musel pokračovat tři dny...</p>	

Políčko 32	Zpověď. Dopis od Reného Jeromovi.
<p>...celé odpoledne, během naší cesty na frontu, je kaplan s námi. Každý, kdo chce, může jít ke zpovědi. Kaplan nemá moc energie, ale rychle se vzchopí a zpovídá u silnice. Zpověď sama o sobě jde velmi rychle a pokračujeme v dobré náladě k přední linii. Někteří se o tom baví, ale to je na nich. Každý by si měl sám rozhodnout, co si myslí, že je nejlepší...</p>	

Políčko 35	Spaní v zákopech. Dopis od Reného Jeromovi.
<p>..vždycky musíme jít vpřed v noci. Je to proto, že nás nepřátelé nevidí, nebo by nás zasáhli zbraněmi. Během odpoledne proběhne v naší kompanii mnoho akcí. Slámové matrace pro vojáky, kteří mají spát, musí být natřeseny a kasárna musí být vyčištěna. Pak je vše připraveno. Vojáci rozhodují o tom, co si vezmou na frontu. To si dali do batohů a vše, co nepotřebují, zůstane zde...</p>	

Políčko 36	Bomba v umývárkách. Jeromeho deník.
<p>..během prvních dnů na frontě musela jít desátá kompanie do umýváren jen pár set metrů od našich kasáren. Najednou se objevila německé letadla, když jsme se umývali. Na vany padlo několik bomb a vojáci utekli hrůzou. Naneštěstí to mnoho z nich nestihlo a byli zraněni nebo zemřeli. Moje kompanie, která přišla z příkopů a byla ještě v posteli, vyskočila za zvuku hrozných výbuchů a běžela ve své košili nebo</p>	

spodkách do nejbližšího úkrytu. Úkryty byly blízko každého tábora nebo kasáren, aby se vojáci zachránili v případě nebezpečí...

Políčko 41

Život v zákopech. Dopis od Reného jeho bratru Jeromovi.

.. první noc, kdy jsme zůstali v první linii. Všichni jsme museli v noci strážit. Chodili jsme sem a tam a mohli jsme trochu mluvit a kouřit, ale museli jsme zůstat bdělí kvůli nepříteli. Ulevilo se nám, když jsme po dvou nocích kolem 10 hodin večer mohli ustoupit na druhou linii. Tam se smělo v noci spát a pracovalo se na obnově zákopů a lávkových mostů. Dělali jsme vše co nejtížeji, protože Němci byli blízko. Další dvě noci jsme mohli opustit druhou linii. Nechtěli jsme nic než jíst a spát!

Políčko 42

Bludiště. Dopis od Reného jeho bratru Jeromovi.

... sektor Diksmuide byl dobře bráněn. Skutečné bludiště se protáhlo od první linie do oblasti hodinu od fronty. Bylo to jako pavučina obranné linie, zákopy, spojovací chodby, piktogramy, podpůrné linie, pomocné stanice, stanice Červeného kříže, záchranné stanice a stanoviště. Člověk opravdu musel znát cestu kolem nich. Všechno bylo v pořádku pro někoho, kdo chápe francouzštinu, protože tam bylo spousta směrůvek, kudy vede linie. Později, když bylo vlámské hnutí v plném proudu, byly tyto francouzské směrovky vojáky zničeny a vláda zadala nové dvojjazyčné značení...

Políčko 44

Sektor Diksmuide. Dopis od Reného jeho bratru Jeromovi.

.. sektor Diksmuide je proslulý tím, že je to nejhorší místo na frontě. Když se pluk musí pohybovat na frontě, tito vojáci se neřítí vždy do první řady. Pluk je rozdělen na tři prapory a každý prapor do tří kompanií. Jeden prapor přejde na první a druhou linii a zůstane tam dva až tři dny, druhý prapor jde na třetí nebo čtvrtou linii a třetí prapor přechází na dráhu pro strážní službu. Další prapor je téměř vždy umístěn v kasárnách několik hodin od první linie. Prapory se musí řádně bránit...

Políčko 50

Smrtící šrapnel. Jeromeho deník.

...den ubíhal dobře, Němci byli potichu a předstírali, že už nejsou naživu, ale to netrvalo dlouho. Okolo čtvrté hodiny odpoledne vojáci pískali a hráli karty. Najednou došlo k obrovskému výbuchu a všechno v našem úkrytu bylo vyhozeno. Vojáci rychle vyskočili a uviděli, co se stalo, ale všichni rychle šli dovnitř, když explodoval druhý granát. Kusy země a horniny padaly do úkrytu. Torpédové odpalovače, bomby, granáty a kanony, všechno je v plamenech. Při násilném zuřivém výbuchu se na nás vrhl příval železa a oceli ...

Políčko 52	Váleční zajatci. Jeromeho deník.
<p>..několikrát se stalo, že skupiny vojáků, než se stihly připojit k ostatním, padly do nepřátelských rukou, aniž by to věděli. Stalo se to také Němcům. Byl jsem jednou na základně, když jsme kolem půlnoci slyšeli zvuky. Stáli jsme a byli jsme připraveni střílet. Najednou jsme viděli, že k nám přicházejí tři muži, kteří jsou nakloněni k našemu postu. Zachytili jsme je, jakmile k nám dorazili. Byli to tři Němci, kteří si chtěli vzít jídlo a kávu na své posty a tak se ztratili, že skončili u nás, aniž by si to uvědomili...</p>	

Políčko 54	Dopis z domova. Dopis od Reného jeho bratru Jeromovi.
<p>Drahý bratře,</p> <p>dorazil jsem na frontu docela dobře. Nemám v tuto chvíli moc času, za pár dní vám pošlu dlouhý dopis s mým příběhem o cestě. Posílám nejvřelejší pozdravy rodině Le Bris, mnoho pozdravů Andrému a všem mým přátelům. To je moje adresa: René Seynhaeve, 2. kompanie, 2. prapor, 9. řádkový pluk. Posílám vřelá stisk ruky z břehů Ijzer,</p> <p>tvůj bratr,</p> <p>René.</p>	

Políčko 58	Ve vodě. Jeromeho deník.
<p>...někdy hodně přšelo a voda se dostala nad dřevěné lávky. Pak se nad nimi postavily nové lávky. Přístřeší bylo opevněno železnými obručemi a pískovými taškami, aby se věci trochu vysušily. V první a druhé linii nebylo možné nic dělat. Jakmile si Němci všimli změny v našich zákopech, začali bombardovat, dokud nebyli ponechány na kusy a zcela zničeny...</p>	

Políčko 59	Zabit při nasazení. Jeromeho deník.
<p data-bbox="161 250 352 284">Drahý příteli,</p> <p data-bbox="161 320 1386 387">bohužel, je to smutná zpráva, kterou vám musím sdělit ohledně vašeho bratra Reného.</p> <p data-bbox="161 389 1433 528">René měl službu od jedenácti do dvanácti hodin. René právě skončil s jídlem, najednou jsme slyšeli, jak vystřelí zbraň, následuje výkřik, spěchali jsme k Renému a našli ho na zemi, krev strašidelně tekla z rozšklebené rány v hlavě, okamžitě jsme ho vzali a přinesli ho na základnu a na naší první linii.</p> <p data-bbox="161 530 1425 779">Ctihodný kaplan přišel rychle, aby pomohl Renéovi se vyzpovídat a dát mu poslední pomazání, mezitím přišel i doktor, ale nemohl Renéovi pomoci, rána byla smrtelná, žil ještě další hodinu. Bylo kolem jedné hodiny v odpoledních hodinách, kdy René zemřel, jasně myslel až do poslední chvíle, jeho poslední slova byla: "Napiš mému bratřovi". René byl zastřelen z mlynářského mlýna, René je pohřben v Adinkerke a leží na vojenském hřbitově Adinkerke. Všechno, co měl váš bratr u sebe, je u Červeného kříže. Byl jsem na pohřbu, stejně jako spousta lidí z Koolskampu.</p> <p data-bbox="161 815 461 848">Přítel vašeho bratra,</p> <p data-bbox="161 884 371 918">Jean Rotsaert.</p>	

Políčko 63	Příměří. Jeromeho deník.
<p data-bbox="161 1099 1433 1379">... když jsem se vrátil do Oostkampu, kompanie se vrátila zpět do Oedelem. Dne 9. listopadu jsme dostali dovolenou na pět dní. Během noci 11. listopadu se zpráva velmi rychle šířila: "Je to příměří!" Válka skončila. Důstojníci a vojáci jásali a křičeli radostí a šli tancovat a skákali po ulicích. Zaskočení lidé otevřeli okna a dveře, a když slyšeli dobré zprávy, oslavy byly rychle na cestě: "Je to příměří, je to mír!" Vyrázili jsme po ulicích jako banda šilenců. Majitel hospody musel nalévat pivo dvojnásobnou rychlostí a za necelou hodinu spočinulo mnoho vojáků na zemi opilých jako Dánové. Druhé ráno, 12. listopadu, se zpráva rozšířila do zbytku světa ...</p>	